

॥१०॥१११२॥१३॥ वैतंसीदृत्तिअस्तब्धत्वं ॥१४॥ इतिशान्तिप० रा० नै० भारतभा० चयोदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥११३॥ ॥७॥ विद्वानिति मूर्खश्चासौप्रगल्भश्चतेन ॥१॥ सहतेदुरुक्तं॥२॥ क्रुश्यमानस्यक्रोशतः मर्षीतिनिधुः रुप्यतिकोथवति ॥३॥ त्रिद्विअथिवटिद्विप्रवत्दुःश्रवं वाशमानरंतं ॥४॥५॥६॥७॥ यदीति पापकर्मणःप्रयोगेअनेनेदंकुर्मकृतमिशब्दोच्चारणेकृतेसतिवाग्निवाङ्मात्रेणप्रयोगःपरत्रदोषसिद्धिःस्यात्तर्हिवागेवार्थःप्रयोजनंस्यात्तवपुत्रोभियतामिशब्देनैवपुत्रमृत्युःस्याज्जिघांसतस्तुअर्थोव्यापारो नहि स्यात् यथावाचाहृतेनहन्यते एवंवाचादूषितेनदुष्यतीत्यर्थः

कालज्ञः समयज्ञश्च सदावश्यश्च नोद्धतः ॥ अनुलोमस्तथा लब्धस्तेन नाभ्येति वेतसः ॥ १० ॥ मारुतो दकवेगेन येन मृत्युन्नमंति च ॥ ओषध्यः पादपागुल्मानते
यांति पराभवं ॥ ११ ॥ भीष्म उवाच यो हि शत्रोर्विद्वद्भ्यः प्रभोर्बाधविनाशने ॥ पूर्वमसहते वेगं क्षिप्रमेव विनश्यति ॥ १२ ॥ सारासारं बलं वीर्यमात्मनो हि
षतश्च यः ॥ जानन् विचरति प्राज्ञो न स याति पराभवं ॥ १३ ॥ एवमेव यदा विद्वान्मन्यते ऽति बलं रिपुं ॥ संश्रयैद्वैतसीदति मेतत्प्रज्ञानलक्षणं १४ ॥ इति श्री महाभा
रते शांतिपराजयः ० सरित्सागरसंवादे त्रयोदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११३ ॥ ॥ ११३ ॥ युधिष्ठिर उवाच विद्वान्मूर्खं प्रगल्भेन मृदुतीक्ष्णेन भारत ॥
आक्रुश्यमानः सदसि कथं कुर्याद रिदम ॥ १ ॥ भीष्म उवाच श्रूयतां पृथिवीपालयैवोर्थो नु गीयते ॥ सदा सुचेताः सह ते न रस्येहाल्पमेधसः ॥ २ ॥ अरु
ष्यन् क्रुश्यमानस्य सुकृतं नाम विंदति ॥ दुष्कृतं चात्मनो मर्षी रुष्यत्येवापमार्ष्ट्वैव ॥ ३ ॥ दिट्ठिभंतमुपेक्षेत वा शमानमिवातुरं ॥ लोकविद्वेषमापन्नो निष्फलं प्रति
पद्यते ॥ ४ ॥ इति संश्लाघते नित्यं तेन पापेन कर्मणा ॥ इदमुक्तो मया कश्चित्संमतोजन संसदि ॥ ५ ॥ सतत्र ब्रवीडितः शुष्को मृतकल्योवतिष्ठते ॥ श्लाघन्न श्लाघनी
येन कर्मणा निरपन्नपः ॥ ६ ॥ उपेक्षितव्यो यत्नेन तादृशः पुरुषाधमः ॥ यद्यद्भूयादल्पमतिस्तत्तदस्य सहेद्बुधः ॥ ७ ॥ प्राकृतो हि प्रशंसन्वानिदं न्वाकिं करिष्यति ॥ व
नेका कइवा बुद्धिर्वाशमानो निरर्थकः ॥ ८ ॥ यदि वाग्भिः प्रयोगः स्यात्प्रयोगो पापकर्मणः ॥ वागेवार्थो भवेत्तस्य न ह्येवार्थो जिघांसतः ॥ ९ ॥ निषेकं विपरीतं स
आचष्टे वृत्तं चेष्या ॥ मयूर इव कौपीनं नृत्यं संदर्शयन्निव ॥ १० ॥ यस्यावाच्यं न लोके स्ति नाकार्यं चापि किंचन ॥ वाचं तेन न संदध्याच्छुचिः संश्लिष्टकर्मणा ॥
॥ ११ ॥ प्रत्यक्षं गुणवादी यः परोक्षे चापि निंदकः ॥ समानवः श्ववह्नो केन प्लोकपरावरः ॥ १२ ॥

॥ १ ॥ निषेकमिति सएवंवदन्तत्तेनक्रिययाचेष्टयावागादिव्यापारेणच
लिंगेननिषेकस्वभातरितःसेकंविपरीतंपितुरन्येनरुतमितिआचेष्टेव्यक्तंकथयति कौपीनंगुह्यप्रदेशंसंदर्शयन्निवन्त्यंकुर्वन्मूरोयथाश्लाघतेसम्यङ्दृत्त्यामीतिमन्यते नतुमगुह्यलोकाःपश्यन्तीतित्रपते एवंच
लोपिययासमहानमुकसभ्रायांडुरुक्तमुक्तइतिश्लाघतेनतुअनेनमममातुर्दोषःस्पष्टीक्रियतेमयैवेतिनत्रपतेइत्यर्थः ॥१०॥११॥ नष्टोलोकःपरंज्ञानंअवरोधमश्चयस्यसःनष्टोलोकपरावरः ॥ १२ ॥